

διὰ πατρικήγενοῦ γράμματος ἐπροστάχθη νὰ κάμη κοινόβιον εἰς τὸ Ξενάριον ιερὸν μοναστήριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, καθὼς προτήτερι ἦτον εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια, καὶ τὸ ἔκαμε, τὸ ἐσύ-στησε, καὶ εἶναι τώρα ὡς τριάντα πατέρες, καὶ συντρώγουσι κάθ' ἡμέραν μέσα εἰς αὐτό, ὅποῦ πρῶτα οὔτε δέκα δὲν ἥσχαν· καὶ ὁ ἄγιος θεός, ἐξ οὐ πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτῆριον, νὰ τὸ στε-ρεώσῃ, καὶ νὰ τὸ αὐξήσῃ, ὡς καλόν, ἐπαινετόν, καὶ θεάρεστον.

Αἱμήν.

Ταῦτα μὲν καὶ περὶ ιερομονάρχων τῶν ἐπισήμων, νῦν δὲ περὶ τῶν ιερέων γραπτέον.

Φραγκισκός ιερεὺς Σκοῦφος, Κρητικός, ρήτωρ, ὁ κορυφαῖος τῶν εἰς τοὺς κακούς μας ρητόρων, ἡ ζωντανὴ ρητορική, ἡ ἀλη-θινὴ σειρήν, ἡ θελξικάρδιος γλῶσσα· τοῦτος ἔκαμε, καὶ ἐπύ-πωσε βιβλίον Τέχνης ρητορικῆς τὸ ἑξαίσιον, (οἱ ἀναγινώσκων νοεῖτω), καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου λόγον θαυμά-σιον· αἰωνίχ ἡ μνήμη του.

Ιωάννης Ηὔτούσκης, ιερεὺς Ἀθηναῖος· τοῦτος κοντά εἰς τὰ ἄλλα του, ἐδιάλεξεν ἀπὸ δικφόρους φιλοσόφους, καὶ πατέρας τῆς ἐκκλησίας λόγους, καὶ ποιήματα, καὶ ἔκαμε τοὺς τέσσαρας τόμους τῆς Ἐγκυλοπαιδείας, εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων Χρησίμους· αἰωνίχ ἡ μνήμη του.

Ἀδράμιος ιερεὺς· τούτου φρίνονται διδαχαὶ εἰς τὸν εὐαγ-γελισμὸν τέσσαρες, εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου τέσσαρες, εἰς τοὺς πρωτοκορυφίους Πέτρον καὶ Παῦλον δύο, καὶ μία εἰς τὸ «Εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν οὐίον τοῦ Ἰωσῆφ»· ἑξαίρεταις ὅλαις, εὐφραδεῖς, καὶ ἀξιοτύπωταις· αἰωνίχ ἡ μνήμη του! τὰς ἔκαμε δὲ εἰς Βουκουρέστι, ἐπὶ τῆς αὐθεντείας τοῦ Μπραγκοβάνου· τὰς ἔχω.

Γεωργίος ιερεὺς Μαγιώτας· φρίνονται καὶ τούτου διδαχαῖς ἑξαίρεταις· αἰωνίχ ἡ μνήμη του· τὰς ἔκαμε κατ' αὐτὸς ἐπὶ τῆς αὐθεντείας τοῦ μακαρέτου Μπραγκοβάνου, καὶ μέν εἰς τὸν

